

Emise skleníkových plynů

Greenhouse gas emissions

Český
hydrometeorologický
ústav

Roční cyklus národní inventarizace skleníkových plynů

EMISNÍ INVENTURA ČR

REPORTING

Každoročně se reportuje aktualizovaná celá časová řada od r. 1990. Inventarizace má dva výstupy: datový a textový.

QA/QC

Všechny procesní kroky podléhají přísnému systému kontroly správnosti QA/QC (quality assurance – quality control)

ZPRACOVÁNÍ DAT

Data jsou zpracovávána podle původu produkce.

SBĚR DAT

Datové podklady pocházejí z Českého statistického úřadu, jednotlivých ministerstev ČR, oborových organizací a oborových expertů. Jedná se o údaje o množství spálených paliv, užitých surovin, objemu produkce, vyrobeném výkonu atd.

METODICKÁ PŘÍPRAVA

Jednotná metodika vypracovaná Mezivládním panelem pro klimatickou změnu (IPCC). První verze této metodiky byla vydána v roce 1995. V roce 2006 byla vydána přepracovaná verze metodiky, včetně několika rozšíření v následujících letech. Další aktualizace se očekává v roce 2019.

1. Energetika
2. Průmyslové procesy a použití produktů
3. Zemědělství
4. Využívání území, změny ve využívání území a lesnictví
5. Odpady

Podle požadavků Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu – „Kjótský protokol“ – 15. duben příslušného roku.

Podle rozhodnutí EP a Rady 525/2013 – 15. leden, resp. 15. březen příslušného roku.

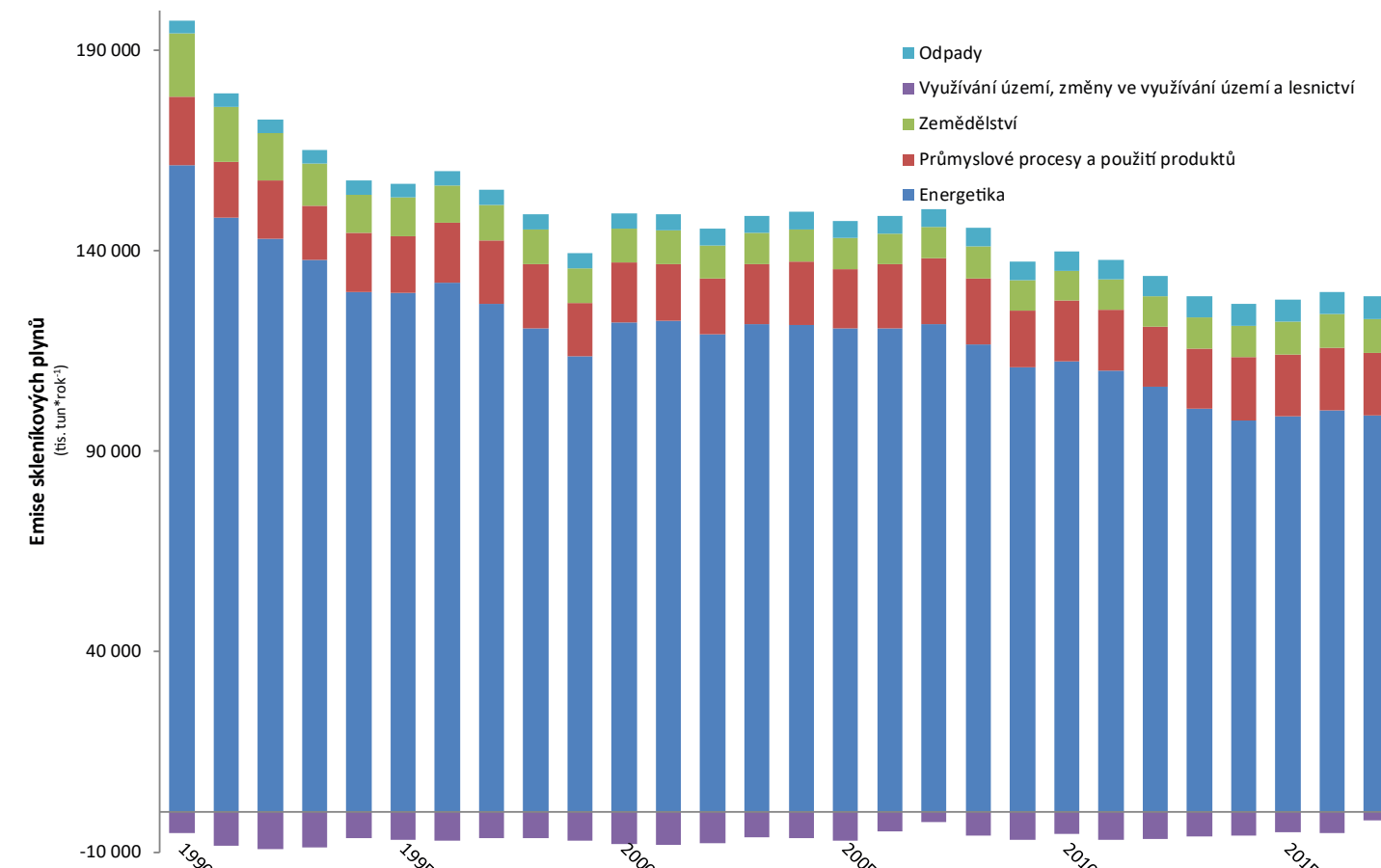

Emisní
inv. EU

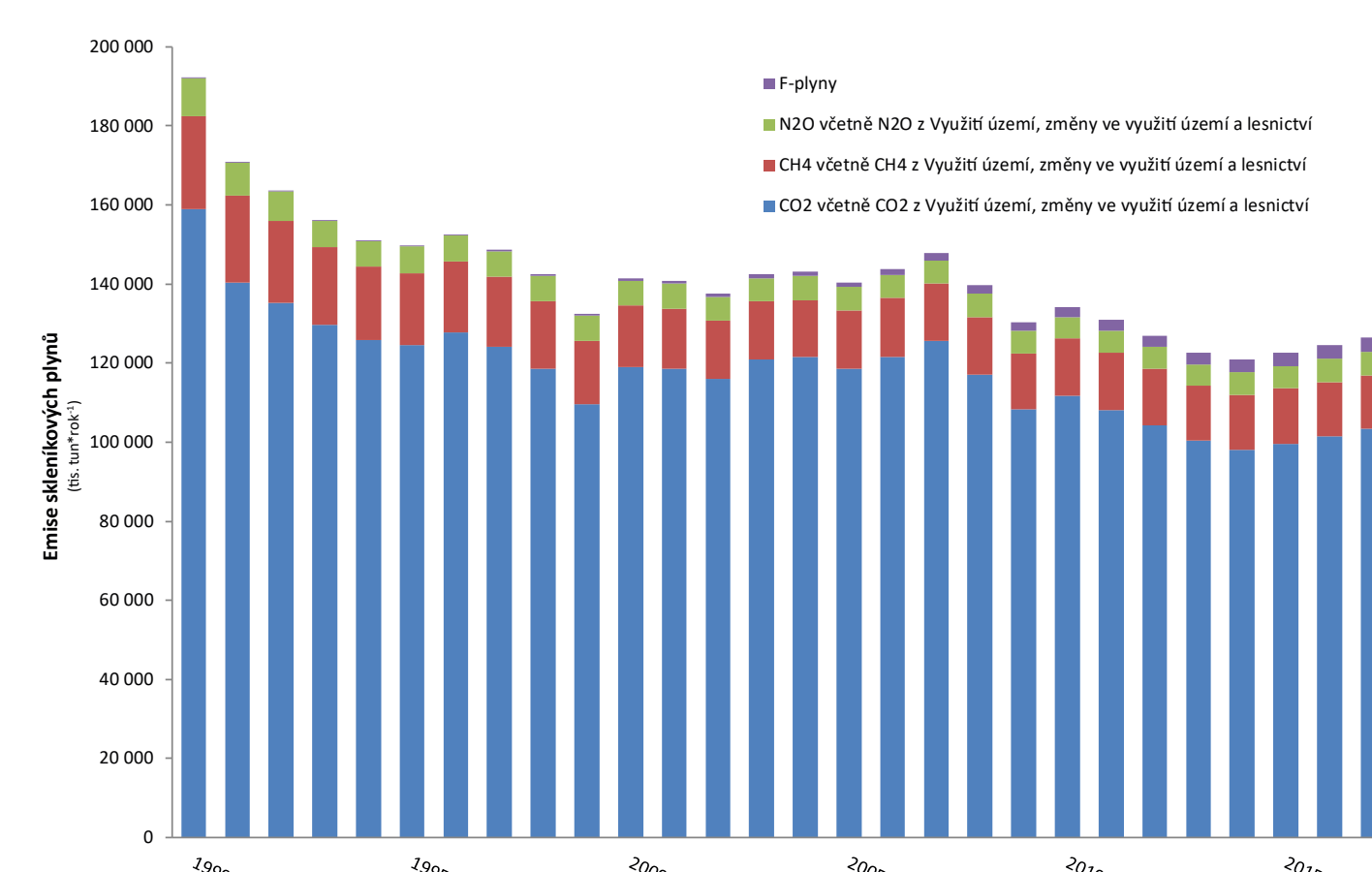

Mezinárodní smlouvy přijaté za účelem regulace emisí skleníkových plynů („Rámcová úmluva o změně klimatu při OSN“ a nařízení Evropského parlamentu (EP)) zavázaly smluvní strany (včetně ČR) nejpozději do konce roku 2012 snížit emise skleníkových plynů o 8 % oproti referenčnímu roku 1990. V roce 2012 došlo na konferenci smluvních stran UNFCCC k prodloužení platnosti Kjótského protokolu až do roku 2020. Pro ČR tak vznikl dodatečný závazek snížit emise skleníkových plynů o 20 % oproti referenčnímu roku 1990.

–8 % 1990–2012
–20 % 1990–2020

Celkové emise skleníkových plynů vyjádřené jako ekvivalent CO₂ v členění podle jednotlivých sektorů.

Celkové emise skleníkových plynů vyjádřené jako ekvivalent CO₂ v členění podle jednotlivých plynů.

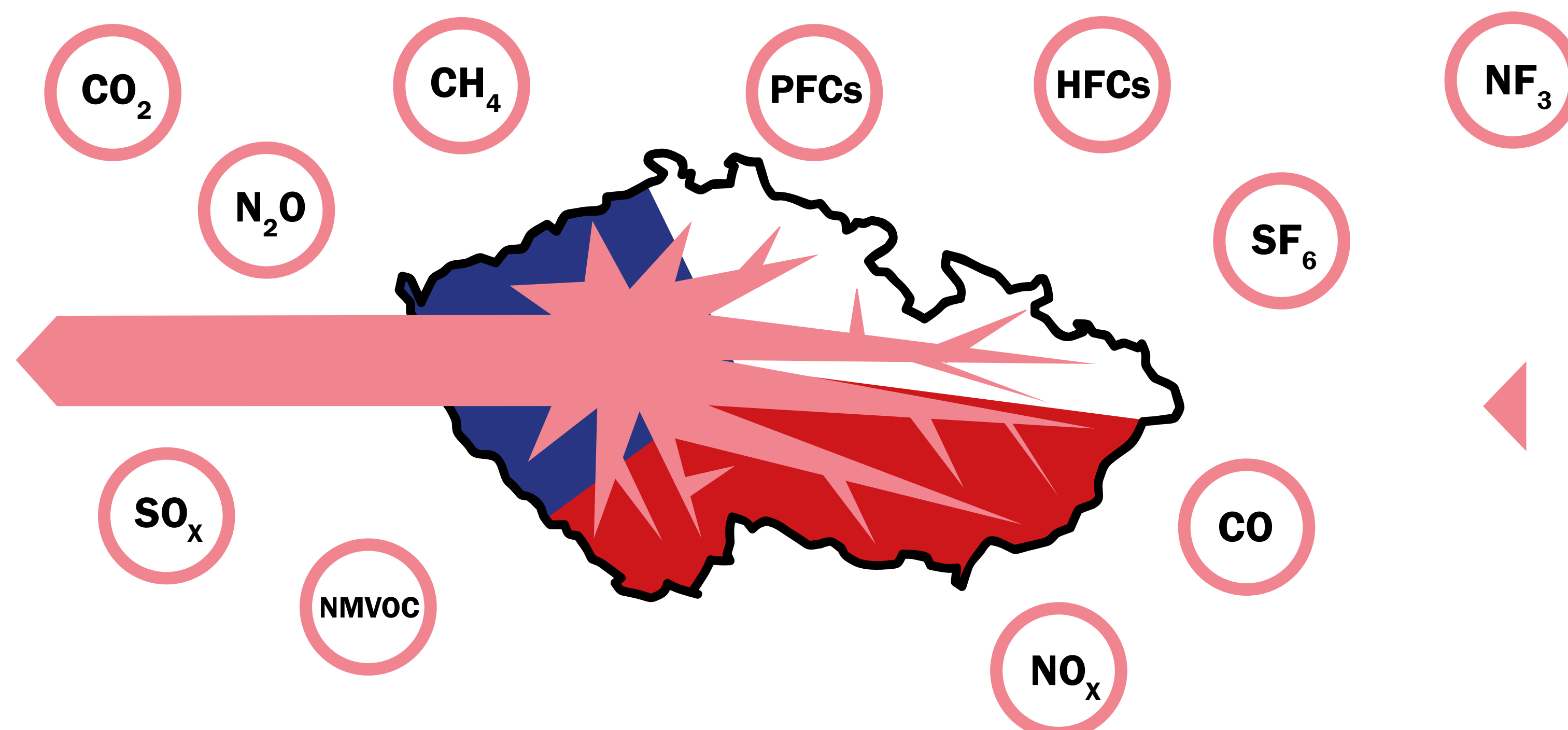
Skleníkový jev

Skleníkový jev atmosféry je jedním z nedůležitějších přirozených důsledků existence atmosféry planety Země. Přirozený skleníkový jev ovlivňuje prakticky všechny složky atmosféry, z nichž nejvýznamnější je vodní pára. Kdyby skleníkový jev vůbec neexistoval, panovalo by na Zemi celoročně mrazivé podnebí. Člověkem uvolňované množství zvláště silných skleníkových plynů představuje zátěž, která způsobuje změny v energetické rovnováze atmosféry. To může mít za následek stoupání mořské hladiny, posun vegetačních pásů, změnu vodního režimu v půdách, zvýšený výskyt teplotních a povětrnostních extrémů a další, jen těžko odhadnutelné následky. Antropogenní emise skleníkových plynů nastartovaly fenomén známý jako globální změna klimatu. Základním předpokladem pro porozumění vlivu antropogenních emisí skleníkových plynů a pro eventuální nápravu je metodicky a kvalitativně srovnatelná emisní inventarizace ve všech státech světa.

Skleníkové plyny sledované dle rámcové úmluvy o změně klimatu při OSN

Emise skleníkových plynů jsou souhrnně posuzovány pomocí konceptu ekvivalentního množství CO₂, který se stanoví jako množství emisí jednotlivých plynů vynásobených příslušnými konverzními koeficienty GWP (Global Warming Potential). Tyto koeficienty udávají, kolikrát je daný plyn z hlediska absorpce radiace účinnější než CO₂ k danému časovému horizontu (nejčastěji 100 let).

Důkladná revize a případná korekce reportovaných dat a užitých metodik expertním týmem komise EU a sekretariátu Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (květen–srpen příslušného roku)